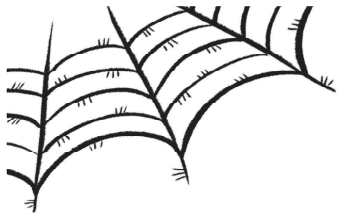




LOTTIE LUNA

EN
HET MAANLICHT
FEESTJE



Voor het papieren boek is materiaal gebruikt uit FSC® gecertificeerde bossen en andere gecontroleerde bronnen, onafhankelijk gecertificeerd door Soil Association Certification.

Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk/green

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam.



Copyright © 2020 HarperCollinsPublishers Ltd
Copyright illustraties © HarperCollinsPublishers Ltd
Oorspronkelijke titel: *Lottie Luna and the Twilight Party*
Copyright Nederlandse vertaling: © 2020 HarperCollins Holland
Vertaling: Sofia Engelsman
Omslagontwerp: HarperCollinsPublishers Ltd
Bewerking: Pinta Grafische Producties
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Huizen
Druk: Pb Tisk, Czech Republic

ISBN 978 94 027 0667 3
ISBN 978 94 027 6046 0 (e-book)
NUR 282
Eerste druk november 2020

Originele uitgave verschenen bij HarperCollins Publishers Ltd,
London, Great Britain.

Deze uitgave is uitgegeven in samenwerking met HarperCollins Publishers LLC.
HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC.
® en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met ® zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Het e-book is beveiligd met zichtbare en onzichtbare watermerken en mag niet worden gekopieerd en/of verspreid.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver. Elke gelijkenis met bestaande personen berust op toeval.





LOTTIE LUNA

EN
HET MAANLICHT
FEESTJE



VIVIAN FRENCH

MET ILLUSTRATIES VAN NATHAN REED

VERTALING SOFIA ENGELSMAN

HarperCollins







HOOFDSTUK EEN

***‘Bij volle maan,
is er altijd gedoe...
Dan huilen we samen
van je awoe-woe-woe!’***

Prins Boris, de grote broer van Lottie Luna, stond luidkeels te zingen toen Lottie haastig de koninklijke ontbijtkamer binnenkwam.

‘Boris, lieverd,’ zei koningin Mila, ‘MOET je dat liedje echt zingen?’





Boris trok een gezicht, terwijl Lottie ging zitten.

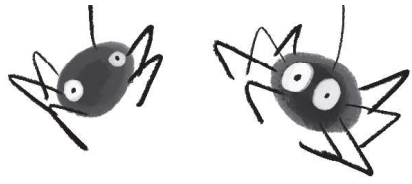
‘Je snapt gewoon niets van moderne muziek, mam.’

‘Nee, dat denk ik ook.’ De koningin tikte met een theelepeltje haar gekookte eitje kapot. ‘Ik hou meer van klassieke huilconcerten.’

Lottie glimlachte naar haar moeder. ‘Dus je gaat geen kaartjes kopen voor Froem en de Weerwolf Woewoe’s?’

Koning Lupu kwam achter zijn krant vandaan. ‘Wat zeg je, Lottie? De Weerwolf Woewoe’s? Gaan die herrie maken? En waar dan?’





Hij fronste zijn voorhoofd.
'Niet bij mij in de buurt, hoop ik?'

Lottie giechelde. 'Rustig maar, papa. Ze treden op in het Pijnboom Park, volgende week, en dat is hier kilometers vandaan. Het wordt geweldig! Ze zingen niet alleen – ze doen ook aan jongleren en acrobatiek!'

'Ahum.' De koning schraapte zijn keel.
'Ik hoop niet dat je daarheen wilt, Lottie.

Vergeet niet dat je een prinses bent.

Prinsessen moeten zich altijd waardig gedragen, en

jongleurs en acrobaten zijn NIET waardig.'

'Pap! Doe niet zo flauw!'

Lottie wendde zich tot haar



moeder. ‘Ik mag er toch wel heen, mama? Boris gaat ook. Hij heeft een vrijkaartje!’

‘Nou, je gaat mooi niet met mij mee,’ zei Boris. ‘De broer van mijn vriend Volpin speelt soms met ze mee, op de gitaar – zo kom ik aan dat kaartje. Ik ga met Volpin en al onze vrienden, en ik heb geen zin om jou op sleeptouw te nemen.’

‘Dat is ZO oneerlijk!’ Lottie ontplofte bijna, maar de koningin stak haar hand op.

‘Lottie, liefje – moet jij niet naar school?’

Lottie keek naar de klok, hapte naar adem en sprong overeind. ‘O, nee! Ik kom te laat!’ En het volgende moment rende ze de deur al uit. Fladder, haar vleermuis, hing aan de lijst van een schilderij te dutten; hij werd met een schok wakker en vloog achter haar aan. Hij kon maar net door de deuropening heen zoeven voordat de deur dichtviel.



Terwijl Lottie het pad af rende, dacht ze nog steeds aan de Weerwolf Woewoe's. 'Zouden Marion en Wilf zin hebben om mee te gaan?' vroeg ze zich af. 'Wat denk jij, Flad? Ik weet eigenlijk niet van wat voor muziek ze houden... Dat zal ik ze vandaag meteen vragen. Misschien kunnen we samen gaan.' Ze maakte een huppeltje. 'Het is zo fijn om nieuwe vrienden te hebben... wat een geluk heb ik toch!'

Lottie zat pas een paar weken op de Schemer-academie, maar ze was heel blij met haar nieuwe school – vooral omdat tot nu toe niemand haar geheim had ontdekt, behalve haar beste vrienden.

Lottie was een koninklijke weerwolf. En dan was ze ook nog eens geboren tijdens een maansverduistering, waardoor ze bijzondere krachten had: ze kon rennen als de wind, was buitengewoon sterk, kon bijna net zo goed horen als Fladder... en



ze kon ook nog veel scherper zien dan iedereen. Om haar hals hing een ketting met een maansteen, ter ere van haar bijzondere geboorte. Als ze blij was, glom hij mooi wit. Maar als ze verdrietig of bezorgd was, of zich verveelde, wat bijna nooit voorkwam, werd hij dof en grijs. Wilf en Marion kenden haar geheim, en ze wisten ook van haar andere geheim – dat ze in kasteel Draka woonde, en dat haar vader en moeder de koning en de koningin waren.

‘Ik wil gewoon gewóón zijn,’ had Lottie tegen haar vrienden gezegd. ‘Dus vertel het alsjeblieft niet verder. Pa is pas zes maanden koning... ik ben niet als prinses geboren of zo.’

‘Prima,’ had Marion met een grijns gezegd, en Wilf had naar haar geknipoogd.

‘Wij zeggen niets! We zijn vrienden, en vrienden bewaren altijd elkaars geheimen.’



‘Tot aan de dood!’ had Marion beaamd, en ze hadden plechtig handen geschud.

Nu Lottie aan haar vrienden dacht, begon ze nog harder te rennen – zo hard dat haar kleine vleermuis haar nauwelijks kon bijhouden. ‘Schiet op, Flad!’ riep ze. ‘Ik kreeg net een GEWELDIG idee, en ik moet snel met Wilf praten. Ik geloof dat Marion binnenkort jarig is... en als dat klopt, kunnen we haar misschien meenemen naar het optreden van de Woewoe’s, voor haar verjaardag! Zou dat niet gaaf zijn?’

Fladder was zo buiten adem dat hij alleen maar even met zijn vleugel wapperde.

Ieder ander zou te laat zijn gekomen, na zo’n late start, maar dankzij Lotties verbazingwekkende snelheid was ze nog ruim op tijd. Ze vloog door de hal, racete de gang door naar haar klaslokaal en knalde de deur open.



Haar lerares, juffrouw Wilkolak, keek op en schudde haar hoofd. 'Toe nou, Lottie! MOET je echt zo komen binnenstormen?'

'Sorry, juffrouw Wilkolak!' verontschuldigde Lottie zich. 'Maar... weet u toevallig wanneer Marion jarig is? Is dat al gauw?'

